

آیا جنگ بخشی از طبیعت انسان است

تحقیقات انجام شده روی جوامع قبیله ای حاکی از آن است که جنگ مفهوم ذاتی انسان نیست ...

تحقیقات انجام شده روی جوامع قبیله ای حاکی از آن است که جنگ مفهوم ذاتی انسان نیست بلکه پدیده ای است که توسط جوامع "متمدن" ابداع شده است. به گزارش خبرگزاری مهر، آیا جنگ افروزی برای انسان طبیعی است؟ آیا ایجاد خشونت سازماندهی شده بین گروه های سیاسی رقیب نتیجه بدیهی و اجتناب ناپذیر شرایط انسانی است؟ اگرچه برخی از دانشمندان پاسخ این سوالات را مثبت می دانسته اند اما تحقیقات جدید خلاف این امر را ثابت می کند.

مطالعه انجام شده بر روی جوامع قبیله ای که با شکار و جستجو گری زندگی می کنند نشان می دهد جنگ یک پدیده بیگانه است و آنگونه که برخی از محققان می گویند یک ویژگی ذاتی "انسانهای اولیه و بدوی" نیست.

این یافته ها، بحث های علمی را در مورد اینکه آیا جنگ یک پدیده نسبتاً تازه است که توسط جوامع متمدن در طی چند هزار سال اخیر ابداع شده است یا بخش قدیمی تری از ماهیت و طبیعت انسانی است، دوباره مطرح می کند. به عبارت دیگر آیا جنگ یک ویژگی باستانی و مزمن است که به شکل گیری بشریت در طول چندین صد یا هزار سال کمک کرده است؟

پیش از این گفته می شد جنگ نتیجه استعداد تکاملی باستان است که انسان احتمالا در تنظیم و آرایش ژنتیکی خود در طول هفت میلیون سال به ارث برده است.

با این حال دو انسان شناس فنلاندی معتقدند این امر یک اسطوره و اکنون شواهدی در مورد آن به دست آمده است.

داگلاس فرای و پاتریک سودربرگ از دانشگاه آبو آکادمی، 148 حادثه خشونت بار مهلک را که توسط انسان شناسان در بین 21 گروه کوچ کننده از جوامع شکارچی مستند سازی شده بود را بررسی کردند. برخی از محققان معتقدند این جوامع قالبی و معیاری برای مطالعه چگونگی زندگی انسان در حدود 10 هزار پیش است. گفته می شود انسان در 99.9 درصد تاریخ پیش از ابداع کشاورزی (10 هزار سال پیش) با جستجوگری و شکار زندگی می کرده است.

آنها دریافتند فقط اقلیت بسیار کوچکی از مرگ و میر ناشی از خشونت به عنوان جنگ تعریف می شده است. اغلب خشونت توسط یک فرد توسط دیگری و معمولاً ناشی از کینه های شخصی بر سر مسایل عاطفی یا سرقت صورت گرفته است. حدود 85 درصد از مرگ و میر شامل قاتلان و قربانیانی می شود که به یک گروه اجتماعی تعلق داشته اند و حدود یک سوم از تمامی از مرگ های خشونت آمیز ناشی از خشونت خانوادگی، اختلاف بر سر همسر حوادث یا اعدام های "قانونی" بوده است.

دکتر فرای می گوید: وقتی به تمامی رویدادهای خشن نگاه می کنیم می بینیم 55 درصد از آنها شامل کشتن شدن یک نفر توسط دیگری است. این جنگ تلقی نمی شود. بررسی درگیری های گروهی نیز حاکی از آن است که الگوی اصلی، قتل های خانوادگی و انتقام جویانه است که آن نیز جنگ محسوب نمی شود.

وی افزود: تحقیقات ما نشان می دهد جنگ قطعا امر بسیار رایجی و بخشی از طبیعت انسانی نیست.

فرای می گوید: تنها اقلیت بسیار اندکی از موارد، شامل کشتارهای سازماندهی شده بین گروه های رقیب بوده است که می توان آن را رفتارهای شبه جنگی تعریف کرد که در بین 21 گروه مورد بررسی فقط یک مورد چنین رفتاری از خود بروز داده است ؛ مردم قوم تی وی در استرالیا که ظاهرا مستعد حوادث خشونت آمیز بوده اند.

به جای پیدا کردن جنگ در همه جا، این دو پژوهشگر به شواهد اندکی از اینکه جوامع شکارچی در وضعیت با ثباتی از درگیری های خشونت آمیز بین گروه های رقیب بوده اند دست یافته اند. به طور خلاصه، آنها دریافتند برخی از مردم بدوی بر روی زمین در مقایسه با انسان های مدرن کشورهای پیشرفته واقع کاملا صلح طلب بودند.

کرک اندیکات انسان شناس کالج دارت موث در زمینه این تحقیقات به نشریه ساینس گفته است: این یافته ها حاکی است که پیش از ابداع کشاورزی که اگر نگوییم همه، اکثریت مردم بر اساس شکار و جستجوگری زندگی می کردند، جنگ اصلا پدیده رایجی نبوده است.

این یافته ها همچنین نتایج تحقیقات پیشین از جمله مطالعات استفن پینکر از دانشگاه هاروارد و جارد دایاموند از دانشگاه کالیفرنیا را به زیر سوال می برد . یافته های این دو پژوهشگر اخیرا با موضوع رفتارهای جنگ طلبانه و جوامع قبیله ای در بین پرفروش ترین کتاب ها قرار گرفتند.